

Fenomenální Čáslavská, smytí hanby i nejdojemnější moment. Šedesát let od ikonických her v Tokiu

10.10.2024 - Patrik Vacek | Česká olympijská

Celkem dvacet osm let plánování, čtyři roky výstavby, a nakonec úžasné představení Země vycházejícího slunce. Japonsko hostilo 5541 sportovců z 94 zemí světa a předvedlo se jako hospodářská velmoc. V Tokiu vyrostly moderní mrakodrapy, luxusní hotely a obchodní domy. Mezi největšími městy začaly jezdit vlaky Šinkansen na vůbec první vysokorychlostní trati na světě.

Olympijské hry v Tokiu tak zvýšily prestiž Japonska, jež ze sebe definitivně smylo nálepku zaostalé asijské země. Milí a ochotní hostitelé dali zapomenout na to, že ještě před 19 lety stáli během druhé světové války na straně agresorů.

Jeden z nejdojemnějších momentů historie se odehrál právě 10. října během slavnostního zahájení. Olympijský oheň zažehnul před 80 tisíci diváky devatenáctiletý Japonec Jošinori Sakai, který se narodil v Hirošimě v den, kdy na město dopadla atomová bomba a srovnala ho se zemí. Sakai zázračně přežil a v Tokiu se stal symbolem míru. Další nezapomenutelný okamžik nastal během ceremoniálu ve chvíli, kdy nad stadionem vytvořili piloti stíhaček obří olympijské kruhy.

Skvělá atmosféra v Japonsku pravděpodobně povzbudila i československé sportovce. Vždyť na hrách vybojovali pět zlatých, šest stříbrných a tři bronzové medaile. Tehdy šlo historicky o nejlepší výsledek naší výpravy v historii. Největší hvězdou celé olympiády se stala dvaadvacetiletá gymnastka Věra Čáslavská.

Poslední měsíce před hrami trénovala denně 4 až 5 hodin, dopoledne chodila do práce a večer studovala. Do Japonska odjížděla jako korunní princezna gymnastiky a domů se vracela jako královna. Fanoušci si jí zamilovali a hltali každý její pohyb. „Když cvičila, bylo naprosté ticho. To se nestalo ještě při žádném olympijském závodě. Cvičení Čáslavské bylo dynamické a vzrušující,“ psal deník Japan Times. Její výkony mohl poprvé v historii sledovat živě v televizi celý svět díky satelitnímu přenosu. Z Asie tehdy poprvé živě vysílal i Československý rozhlas.

Diváky a posluchače Čáslavská uchvátila mimo jiné na bradlech. Díky dvojnému obratu, který Japonci pojmenovali „ultra C“. „Bylo to proto, že nejvyšším vrcholem obtížnosti byla stupnice typu C. A jim se ten obrat tak líbil, že mu dali název ultra C,“ vysvětlovala už dříve Čáslavská.

Právě tento prvek jí přitom v Tokiu ve finále nevyšel a přišla kvůli němu o další téměř jisté zlato. Čáslavská se však po pádu nevzdala a znovu naskočila na bradla. Nechtěla Japonce zklamat, proto celou sestavu zopakovala i s dvojným ultra C.

Bojovnici Čáslavskou přijal na audienci japonský císař Hirohito. Od jednoho z fanoušků dokonce dostala originální samurajský meč z 6. století. „To pro mě byla nejvyšší medaile z japonské olympiády,“ zdůrazňovala paní Věra, jak velkou hodnotu pro ni tento historický předmět měl. Jak viděli olympijské hry v Tokiu českoslovenští sportovci? „Byli jsme v úplně jiném světě. Všude svítily neony, to byl pro nás obrovský zážitek. V Československu bylo vše černé a tam to svítilo. I v technologiích byli úplně jinde – třeba ty jejich malinkaté tranzistoráčky,“ vzpomínal dráhový cyklista Jiří Daler, který si právě z Tokia odvezl kromě tranzistoráčku i zlatou olympijskou medaili.

<https://www.olympijskym.cz/article/fenomenalni-caslavska-smyti-hanby-i-nejdojemnejsi-moment-se-desat-let-od-ikonickych-her-v-toku>